

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1152/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3214201488
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3214201488.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovovej v právnej veci navrhovateľa: O. - Z CZ s.r.o., W.: 29213754, L. XXXX, XXX XX A. J., V. republika, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. S. & G. s.r.o., IČO: 36 857 882, G. XXX/XXXB, P. - M., proti žalovanému: M. O., IČO: 00311049, zastúpená JUDr. G. C., advokátom so sídlom v J. nad J., O. XXX/X, o náhradu škody, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 09. septembra 2014, č.k. 5C/27/2014-41, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania 69,91 eur na účet právneho zástupcu odporcu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh na zaplatenie škody v celom rozsahu a navrhovateľa zaviazal k náhrade trov konania. Samostatným výrokom zamietol návrh na prerušenie konania.

Vo veci samej tak rozhodol o návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal náhrady škody spôsobenej právnemu predchodcovi navrhovateľa nesprávnym úradným postupom, a to vyrubení dane z nehnuteľností platobným výmerom č. 7/PO/2004 zo dňa 17.3.2004. Okresný súd vychádzal zo skutkových zistení, že platobný výmer bol právnemu predchodcovi navrhovateľa doručený 19.3.2004 a daň podľa neho bola zaplatená dňa 6.8.2004. Na námietku premlčania posúdil uplatnené právo ako premlčané podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (OZ) (§ 100 ods. 1 a 2 OZ, § 101 OZ, § 106 ods. 1 a 2 OZ), pretože v čase tvrdeného nesprávneho úradného postupu (do vydania platobného výmeru zo dňa 17.3.2004) nebola osobitne upravená zodpovednosť za škodu pri výkone samosprávy (zákonom č. 58/1969 Zb.) a tieto právne vzťahy sa riadili Občianskym zákonníkom (§ 1 ods. 2 OZ). Pretože právny predchodca navrhovateľa sa o škode, a o tom kto za ňu zodpovedá, dozvedel najneskôr v deň zaplatenia dane, t.j. dňa 6.8.2004, a škoda vznikla najneskôr doručením platobného výmeru (19.3.2004) uplynula v čase podania návrhu (11.4.2014) dvojiročná subjektívna premlčacia doba ako aj trojiročná i prípadná desaťročná objektívna premlčacia doba.

Návrh na prerušenie konania zamietol okresný súd z dôvodu, že v konaní 13S/222/2014, do skončenia ktorého žiadal navrhovateľ konanie prerušiť, sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre toto konanie, keďže námietka premlčania bola vznesená dôvodne.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi priznal plnú náhradu trov konania.

Proti rozhodnutiu podal v celom rozsahu odvolanie navrhovateľ, ktorý uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a), f), O.s.p. a žiadal, aby krajský súd, ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Napadnuté rozhodnutie považoval za arbitrárne, nepreskúmateľné a zmätočné. Nesúhlasil s právnym posúdením uplatneného nároku a mal za to, že škoda vznikla právnomu predchodcovi navrhovateľa zaplatením dane, t. j. dňom 6. 8. 2004, kedy bol už účinný zákon č. 514/2003 Z.z. Podľa ustanovenia § 27 uvedeného zákona sa zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona vzťahuje na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti uvedeného zákona. Pokiaľ by sa okresný súd dôsledne riadil uvedeným prechodným ustanovením nevyhnutne by dospel k záveru o nutnosti aplikácie zákona č. 513/2003 Z.z. Ani v prípade použitia Občianskeho zákonníka, však okresný súd neposúdil správne určenie okamihu začatia plynutia premlčacej doby, pokiaľ vychádzal zo dňa doručenia platobného výmeru. Škodová udalosť totiž nie je len samotný protiprávny úkon, z ktorého škoda vznikla ale zahŕňa aj vznik škody. Tým, že k zaplateniu dane došlo až dňa 6. 8. 2004 bola až týmto dňom završená škodová udalosť a objektívna premlčacia doba začala plynúť dňa 7. 8. 2004. Podaním žaloby dňa 11. 4. 2014 bola teda zachovaná. Čo sa týka subjektívnej premlčacej doby, nesúhlasil navrhovateľ so záverom okresného súdu, že o vzniku škody, a o tom kto za ňu zodpovedá sa právny predchodca navrhovateľa dozvedel z platobného výmeru. O vzniku škody sa právny predchodca navrhovateľa dozvedel až po 10.5.2012, kedy Ústavný súd SR predbežne prerokoval návrh na začatie konania vo veci nesúlady ustanovení zákona č. 582/2004 Z.z. O miestnych daniach s Ústavou SR. Až v spojitosti s touto udalosťou dospel právny predchodca navrhovateľa k záveru, že daň vyrubená odporcom bola vyrubená nezákonne, nesprávnym úradným postupom, a preto od tohto okamihu mohla začať plynúť subjektívna premlčacia doba. Do tohto okamihu právny predchodca navrhovateľa a ani navrhovateľ, ako osoby neznalé práva nevedeli, že by na základe nesprávneho úradného postupu odporcu vznikla škoda na majetku.

Čo sa týka rozhodnutia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania nesúhlasil navrhovateľ so záverom okresného súdu, že otázka riešená v konaní 13 S/222/2014 nemá význam pre toto konanie. V oboch konaniach je tvrdené, že miestne podmienky neboli zohľadnené pri vyrubení dane vôbec, a práve konštatovaním súdu v konaní 13 S/222/2014, že zohľadnené byť mali, by sa v určitej miere potvrdil nárok žalobcu v predmetnej veci, čo by význam pre rozhodnutie súdu vo veci malo. Bolo by tým potvrdené, že konaním odporcu bol porušený zákon, a teda došlo k protiprávnemu konaniu. V prerušení konania videl navrhovateľ porušenie práva na spravodlivý proces, pretože bez svojej viny nemohol uplatniť všetky dôkazy, ktoré by preukazovali dôvodnosť jeho nároku.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Bez ohľadu na použitie právneho predpisu prichádzajúceho do úvahy (zákon č. 58/1969 Zb., zákon č. 514/2003 Z.z., alebo zákon č. 40/1964 Zb.), je rozhodujúcim okamžikom začatia plynutia premlčacej doby okamih doručenia platobného výmeru právnomu predchodcovi navrhovateľa. V každom prípade tak subjektívna premlčacia doba uplynula a uplatnený nárok je premlčaný. Návrh, v ktorom si navrhovateľ takmer po desiatich rokoch po doručení platobného výmeru nárokuje zníženie dane, považoval odporca za šikanózný. Odporca sa stotožnil aj s rozhodnutím okresného súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania a zistil, že je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. spočívajúci podľa navrhovateľa v arbitrárnosti, nepreskúmateľnosti a zmätočnosti napadnutého rozhodnutia nebol naplnený. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že okresný súd založil svoje rozhodnutie vo veci na premlčaní práva, pre ktorý záver použil jednoznačné skutkové zistenia a konkrétne špecifikované ustanovenia právneho predpisu. Pôvod významných skutkových zistení náležite odôvodnil, rovnako ako použitie príslušných ustanovení právneho predpisu. Navrhovateľom vytýkané nedostatky odôvodnenia napadnutého rozhodnutia teda dané nie sú.

Nesprávne právne posúdenie veci podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., ako ďalší uplatnený odvolací dôvod, je mylná aplikácia (a výklad) právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, účinného do 30.6.2004, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli.

Z citovaného ustanovenia vyplýva správnosť záveru okresného súdu, že zák. č. 58/1969 Zb. neupravuje zodpovednosť za škodu spôsobenú orgánom samosprávy. Tým, že k vzniku tvrdenej škody malo dôjsť platobným výmerom 7/PO/2004 zo dňa 17.3.2004., teda za účinnosti citovaného ustanovenia, nie je zodpovednosť odporcu za prípadnú ním spôsobenú škodu daná, pretože právny predpis takúto zodpovednosť, teda zodpovednosť orgánu samosprávy nezakladá. Bez ohľadu na premlčanie práva postačoval uvedený záver na zamietnutie návrhu.

Neobstojí ani námietka navrhovateľa o potrebe použitia príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z., ktoré navrhovateľ odôvodňuje prechodným ustanovením § 27 uvedeného zákona.

Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Citované ustanovenie používa ako kritérium časovej účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z. deň vydania rozhodnutia, a v prípade nesprávneho úradného postupu obdobie, kedy k takémuto postupu došlo. Ako rozhodujúce kritérium nepoužíva komplexnú škodovú udalosť vo význame prezentovanom navrhovateľom, teda vrátane vzniku škody. Naopak jednoznačne uvádza iba okamžik vydanie rozhodnutia alebo obdobie nesprávneho úradného postupu. Vzhľadom na to, sa zákon č. 514/2003 Z.z. na posudzovaný prípad neaplikuje ani v prípade, že až v čase jeho účinnosti došlo k zaplateniu dane, ktorá by mala byť škodou, pokiaľ k rozhodnutiu, prípadne nesprávnemu úradnému postupu, v dôsledku ktorých mala škoda vzniknúť došlo pred nadobudnutím účinnosti uvedeného zákona.

Vzhľadom na uvedené bolo napadnuté rozhodnutie vo výroku o veci samej vecne správne, a krajský súd ho preto potvrdil. Rovnaký záver o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie orgánu samosprávy v konaniach o náhradu škody pri výkone verejnej moci pred nadobudnutím účinnosti zák. č. 514/2003 Z.z. bol prijatý Krajským súdom v Trenčíne v obdobnej veci vedenej pod spisovou značkou 5Co 835/2014, a to v rozsudku zo dňa 6. 5. 2015.

Vzhľadom na uvedený nedostatok pasívnej vecnej legitímácie odporcu ostávajú bez významu pre toto konanie otázky riešené v konaní 13S/222/2014, a preto bolo vecne správne aj rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania do skončenia uvedenej veci správneho súdnictva.

Ako vecne správne bolo napokon potrebné potvrdiť aj rozhodnutie o trovách konania, ktoré zodpovedalo plnému úspechu odporcu vo veci a bolo správne založené na ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p..

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci (písomné vyjadrenie k odvolaniu) 61,87 eur (§ 13a ods. 1 písm. c v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky 655/2004 Z.z.) + režijný paušál 8,04 eur (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky), teda spolu 69,91 eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.